

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu konanom 6. februára 1996 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiam Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 503/272/94 z 30. mája 1994 a č. 2036/1256/94 z 8. augusta 1994 v spojitosti s porušením základného práva na súdnu a inú právnu ochranu rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sz 32/95 z 25. mája 1995 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nepríslušnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") bol 13. decembra 1995 doručený návrh na začatie konania podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky. Jeho pisateľ v ňom žiadal, aby ústavný súd vydal rozhodnutie na základe čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky vo veci jeho sťažnosti proti rozhodnutiam Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 503/272/94 z 30. mája 1994 a č. 2036/1256/94 z 8. augusta 1994. Týmito rozhodnutiami boli zamietnuté odvolania [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiam Okresného úradu životného prostredia Bratislava-vidiek č. 554/33-Ha z 26. januára 1994 a č. Výst. 81/1994 z 21. marca 1994 týkajúcich sa rekonštrukcie a prístavby pekárne na parc. č. 4885/1 v kat. území Bernolákovo.

Pisateľ vo svojom návrhu uviedol, že proti rozhodnutiam Okresného úradu životného prostredia Bratislava-vidiek z 26. januára 1994 a z 21. marca 1994 podal odvolania na Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky. Keďže im nebolo vyhovené, podal [REDAKOVANÉ] proti rozhodnutiam tohto ministerstva žalobu, ktorou žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal ich zákonnosť. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nezaoberal

dôvodnosťou žaloby vo veci samej a nevyslovil právny názor na zákonnosť týchto rozhodnutí, lebo uznesením sp. zn. 5 Sz 32/95 z 25. mája 1995 konanie zastavil podľa 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "O.s.p."), t.j. preto, že žaloba bola podaná oneskorene.

Petit návrhu poukazoval aj na porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu upraveného v čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "ústava"), ku ktorému malo podľa jeho pisateľa dôjsť tým, že zákonnosť rozhodnutí Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky vydaných v správnom konaní nepreskúmal súd, pretože ako už bolo uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky súdne konanie zastavil.

Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach proti právoplatným rozhodnutiam ústredných orgánov štátnej správy, miestnych orgánov štátnej správy a orgánov územnej samosprávy, ktorými boli porušené základné práva a slobody občanov, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Konanie ústavného súdu podľa čl. 127 ústavy predpokladá splnenie niekoľkých ústavných podmienok, medziiným i podmienku, podľa ktorej rozhoduje len vtedy, ak o ochrane základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ochranu práva, priznania ktorého sa sťažovateľ domáhal na správnych orgánoch, poskytujú všeobecné sudy, preto nie je možné podľa citovaného článku ústavy, aby o nej rozhodoval ústavný súd. Inými slovami povedané, rozsah právomoci ústavného súdu preskúmavať rozhodnutia správnych orgánov je s ohľadom na uvedené obmedzený. Z obsahu návrhu, ako aj priložených príloh vyplýva, že sťažovateľ svoje právo na súdnu ochranu proti rozhodnutiam ústredného orgánu štátnej správy využil, keď proti nim podal žalobu na Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 244 a nasl. O.s.p.

Skutočnosť, že sťažovateľ podal žalobu na Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene, t.j. po uplynutí zákonnej lehoty na jej podanie podľa 250b ods. 1 O.s.p., a preto tento o nej konanie zastavil, nemožno považovať za porušenie základného práva upraveného v čl. 46 ods. 2 ústavy, ako sa sťažovateľ mylne domnieva. Postupom všeobecného súdu, opierajúceho sa o príslušné ustanovenia O.s.p. o správnom súdnictve, výsledkom ktorého bolo vydanie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sz 32/95 z 25. mája 1995, nebolo [REDACTED]

██████ odmietnuté základné právo na súdnu ochranu na nezávislom a nestrannom súde proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti nie je nadriadeným orgánom všeobecných súdov a nie je ani odvolacím súdom ďalšieho stupňa voči ich rozhodnutiam. Preto ich nemôže potvrdzovať alebo zrušovať, ale ani samostatne vo veci rozhodovať, čo vyplýva najmä z čl. 144 ods. 1 ústavy. Nemá ani právo prieskumného dohľadu nad ich činnosťou okrem prípadov, ak pri ich rozhodovacej činnosti alebo rozhodnutím samým došlo k porušeniu základných práv a slobôd účastníkov konania, prípadne k porušeniu ústavnoprávnych princípov v konaní pred týmito súdmi (čl. 46 ods. 1 a 4 a čl. 48 ústavy).

Vzhľadom na uvedené rozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky podľa 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 293/1995 Z. z. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať

opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 1996

Za správnosť opísaného

JUDr. Viera M r á z o v á

textu: ██████████

predsedníčka senátu